

R. BOGOSALIĆ i N. MARKOVIĆ, prozor Kneževa dvora u Dubrovniku

Radosavom i Jakovom Radmanovićem sagraditi drugo krilo dominikanskoga klaustra; 1464. surađuje na izradbi prozora Kneževa dvora. Radio je na stambenim kućama i ljetnikovcima, najčešće s *Radosavom Bogojevićem* (kruna Zamanjićeva zdenca, prozori za palaču Marina T. Bunića). Njegovo je djelo i mala kasnogotička česma u dvorištu Kneževa dvora.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1974, str. 124–126.

BOGORODICA → MAJKA BOŽJA

BOGOSALIĆ, Radivoj, klesar (Foča, ? – Dubrovnik, 1492). Izučio zanat u Dubrovniku (1441–44) i postao jedan od glavnih predstavnika mjesne klesarske škole. U svojem radu povezuje figuralnu i dekorativnu plastiku s oblicima gotičko-renesansnoga graditeljstva. Na njega utječe J. Dalmatinac za kojeg (od 1445) radi na Korčuli i priprema mu gradnju za stolnu crkvu u Šibeniku. Tamo mu se priključuje oko 1465. U Dubrovniku oprema vlastelinske palače i pučke kuće te kleše ukrase na javnim građevinama. S grupom pomoćnika izrađuje dijelove arkada juž. krila dominikanskoga klaustra (oko 1457), a od 1460. okvire vrata i prozora gradske žitnice. Potom (sa R. Grubačevićem) kleše gradski ulaz na Pilama te okvire otvora na prvom katu Kneževa dvora; bifore s pročelja zajednički su njegov rad i N. Markovića iz 1469. Po svojem nacrtu gradi (s B. Radišićem) oko 1470. svetište crkve Sv. Sebastijana. Ubraja se među prvake domaće klesarske radinosti u drugoj pol. XV. st.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, – *Isti*, Nekoliko dokumenata o našim starim majstorima, VjAHD, 1949, 50. – I. Fisković, Neki vidovi umjetničkog rada Jurja Dalmatinca u Šibeniku i Splitu, Radovi HIJZ, 1981, str. 125.

BOGOSALIĆ, Vukac, klesar (XV. st.). Isklesao je zajedno s Radojem Pribilovićem 1445. kamena sjedala s reljefnim lukovima pred Kneževim dvorom u Dubrovniku.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 59.

BOHUTINSKY, Emil, kipar (Križevci, 31. X. 1907). Završio je Obrtnu školu i polazio Akademiju u Zagrebu (R. Jean-Ivanović, D. Hotko, R. Valdec, F. Kršinić). Usavršavao se na Accademia di belle arti u Rimu, gdje

sudjeluje i na izložbi tal. umjetnika 1930. Bio je nastavnik na Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu od 1950. U ranijemu razdoblju modelira pod utjecajem klasike i I. Meštrovića. Izradio je poprsja A. Šenoe, N. Tesle i J. Kozarca. Autor je dekorativnih reljefa na zgradi Matice hrvatskih obrtnika i na Pošti II. u Zagrebu, brončanoga kipa dječaka na Krešimirovu trgu u Zagrebu, portreta Marka Oreškovića u Ličkom Osiku i memorijalnoga spomenika u Velikoj Gorici. Spomenik stradaljoj djeci u Gornjoj Rijeci kraj Križevaca izveo je 1970. U portretnim medaljama sklon je analitičkoj interpretaciji ljudskoga lica (*J. F. Kennedy*, 1963; *Stefanie*, 1971; *Susanne*, 1973; *Glava žene*, 1979). Naglašava crtež, meku modelaciju i lirsko tumačenje fizionomija, unosi svjetlosne učinke. Sudjelovao je na izložbama Hrvatskoga društva umjetnosti, na izložbi »Pola vijeka hrvatske umjetnosti« (1938) i na revijalnim izložbama ULUH-a i LIKUM-a u Zagrebu.

LIT.: V. Zlamalik, Osamdeset godina hrvatskog medaljerstva, u katalogu: I memorijal Ive Kerdića, Osijek – Zagreb 1980, str. 21, 116–118.

BOJANOVSKI, Ivo, arheolog i konzervator (Grbavac u Župi dubrovačkoj, 16. I. 1915). Od 1960. arheolog i konzervator u Zavodu za zaštitu spomenika BiH. Vodio je veći broj arheol. iskapanja i konzervatorskih radova. Bavi se topografijom ant. Dalmacije, osobito proučavanjem rim. cesta (Hrvatska, BiH), te kasnoant. bazilikama i srednjovj. gradovima.

BIBL.: *Stari grad Maglaj*, Naše starine (Sarajevo), 1965, 10; *Mogorjelo – rimsko Turres*, GZMBiH, 1969; *Dolabelin sistem cesta u rimskoj provinciji Dalmaciji*, Sarajevo 1974; *Bosna i Hercegovina u antičko doba*, Sarajevo 1988.

BOJNA, selo J od Gline. U sr. vijeku posjed knezova Blagajskih koji su u XIV. st. podigli utvrđeni grad. God. 1334. u Bojni je bila župna crkva Svih Svetih. Turci su osvojili Bojnu 1577, pa je grad već 1699. bio u ruševinama, a danas mu nema traga.

LIT.: M. Kruhek, Stari glinski gradovi i utvrde, Zagreb 1987.

BOJNIČIĆ, Ivan, arhivist i povjesničar (Valpovo, 24. XII. 1858 – Zagreb, 11. VI. 1925). Studirao pravo i filozofiju u Budimpešti gdje je i doktorirao 1880. Od 1892. do kraja života arhivar i ravnatelj Zemaljskoga arhiva u Zagrebu, 1910–22. izvanredni sveučilišni profesor. Uz opću političku i kulturnu povijest bavio se numizmatikom i epigrafikom, a naročito heraldikom i genealogijom. Njegovim je važnim djelom *Der Adel von Kroatien und Slavonien* (Nürnberg, 1899) hrvatska heraldika ušla u eur. heraldičku literaturu. Zaslužan je za uređenje Državnog arhiva u Zagrebu. Bio je urednik »Kroatische Revue« (1882–84), »Vjesnika hrvatsko-slavonsko-dalmatinskog zemaljskog arhiva« (1899–1925) i »Glasnika Društva za umjetnost i umjetni obrt« (1886–88). Objavio je članke s područja lik. umjetnosti (»Agramer Zeitung«, između 1880. i 1891; »Obzor«, 1922).

BIBL.: *Kako da se podigne crkvenu umjetnost u Hrvatskoj*, Glasnik Društva za umjetnost i umjetni obrt, 1886; *Staklo u umjetnom obrtu*, ibid.; *Slikani prozori B. D. Marije u Bistrici*, ibid., 1887; *Riznica stolne crkve zagrebačke*, Prosvjeta, 1894, 14.

LIT.: E. Laszowski, Dr. Ivan Bojničić Kninski (s bibliografijom), VjZA, 1926.

BOJNIČIĆ, Vjera, slikarica i grafičarka (Zagreb, 27. I. 1883 – 13. IV. 1963). Slikarstvo studirala (1902–08) na Kunstschule für Frauen u Beču, grafiku u priv. školi T. Krizmana u Zagrebu. Afirmirala se bakropisnim vedutama (*Bakar, Motiv sa savske obale*) i portretima te dekorativnim drvorezima životinjskih likova (*Pelikani, Tigar, Papige*). Sudjelovala na izložbama Društva umjetnosti u Zagrebu od 1902. Izlagala u Budimpešti (1912) i Firenci (1927) te s jugosl. grafičarima u Danskoj, Švedskoj i Norveškoj (1938). Samostalne izložbe priredila u Münchenu (1914) i Zagrebu (1919, 1922).

LIT.: I. Kršnjavić, Jubilarna izložba Društva umjetnosti, Narodne novine, 1905, 116. – A. Milčinić, Umjetnost, Književne novosti (Zagreb–Rijeka), 1914, 11. – J. Miše, Prva izložba Kluba likovnih umjetnika, Književnik, 1928, 8. – B. Gagro, Hrvatska grafika u prvoj polovici XX stoljeća (katalog), Beograd 1977, str. 28.

BOK, selo S od Siska. Drvena kapela Sv. Petra i Pavla (oko 1752) s kasetiranim stropom posjeduje pučke ornamente i figuralne slike te oltar iz XVIII. st.

LIT.: D. Baričević, Pregled spomenika skulpture i drvorezbarstva 17. i 18. stoljeća s područja kotara Sisak, Ljetopis JAZU, 1968, 72.

BOKANIĆ, Trifun, klesar i graditelj (Pučišća na Braču, 4. IV. 1575 – Trogir, 3. IX. 1609). Član klesarske porodice u kojoj su poznati *Ivan* i njegovi sinovi *Nikola*, *Petar* i *Jeronim* (Trifunov otac) i dr. Nastavljaajući posao svojega oca, Trifun je sazidao (1597–1603) zadnji kat zvonika trogirске katedrale u renesansnim oblicima ali u skladu s nižim katovima gotičkoga sloga. Pripisuju mu se zvonici crkava Sv. Mihovila i Sv. Nikole te četiri prozora na